

شماره: ۳۴۶/۸۵۷۰۴

تاریخ: ۱۳۸۹/۱۲/۲۱

پست:

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان	
شماره ثبت:	۸۹، ۱۱، ۴۱۸۲۰
تاریخ ثبت:	۸۹، ۱۲، ۲۱
ساعت ورود:	
صبح ☐	
عصر ☐	

بیت

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
رئیس

جناب آقای دکتر محمود احمدی نژاد

رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۳۸۶۷۳/۱۱۶۷۵۸ مورخ ۱۳۸۸/۶/۹ در اجراء اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون موافقتنامه استرداد مجرمان بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی افغانستان مصوب جلسه علنی مورخ ۱۳۸۸/۱۲/۱۶ مجلس که باعنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم و مطابق اصل یکصد و دوازدهم (۱۱۲) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به مجمع محترم تشخیص مصلحت نظام ارسال گردیده بود، با تأیید آن مجمع به پیوست ابلاغ می گردد.

علی لاریجانی

رونوشت:

- حضرت آیت الله احمد جنتی دبیر محترم شورای نگهبان جهت استحضار

قانون موافقتنامه استرداد مجرمان بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی افغانستان

ماده واحده- موافقتنامه استرداد مجرمان بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی افغانستان مشتمل بر یک مقدمه و نوزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه استرداد مجرمان بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی افغانستان

مقدمه

جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی افغانستان که از این پس طرفین متعاقد نامیده می‌شوند، نظر به علاقه متقابلی که به تحکیم روابط و همکاری مؤثر در زمینه استرداد مجرمین بر پایه اصول حاکمیت ملی، عدم دخالت در امور داخلی یکدیگر و حفظ منافع متقابل دارند، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تعهد استرداد

هر یک از طرفین متعاقد، متعهد می‌شوند که حسب تقاضای طرف متعاقد دیگر اشخاصی را که از طرف مقامات صلاحیتدار طرف متعاقد درخواست کننده به لحاظ ارتکاب جرم یا برای اجراء مجازات تحت پیگرد بوده و در قلمرو وی یافت می‌شوند؛ به طرف متعاقد دیگر مسترد دارد.

ماده ۲- موارد استرداد

استرداد در موارد زیر امکان پذیر می باشد:

- الف- تقاضای استرداد به لحاظ ارتکاب اعمالی می باشد که مطابق قانون هر دو طرف متعاهد جرم محسوب شود و حداکثر مجازات آن کمتر از یک سال حبس نباشد.
- ب- استرداد شخصی تقاضا شده باشد که مجازات جرم ارتكابی وی از مدت مذکور در بند (الف) این ماده بیشتر نباشد و حکم صادره نیز لااقل شش ماه حبس یا مجازات سنگین تری غیر آن باشد.

ماده ۳- امتناع از استرداد

در موارد زیر تقاضای استرداد پذیرفته نخواهد شد:

- ۱- شخصی که استرداد او درخواست شده در زمان ارتکاب جرم، تبعه طرف متعاهد درخواست شونده باشد.
 - ۲- جرمی که موجب تقاضای استرداد شده، جرم سیاسی یا نظامی باشد. تشخیص نوع جرم با طرف متعاهد درخواست شونده است.
 - ۳- جرم در قلمرو طرف متعاهد درخواست شونده واقع شده باشد یا اگر در خارج از قلمرو آن طرف متعاهد ارتکاب یافته، رسیدگی به آن در صلاحیت محاکم طرف متعاهد مزبور باشد.
 - ۴- طبق قوانین و مقررات یکی از طرفهای متعاهد، جرمی که موجب تقاضای استرداد شده از جهات قانونی قابل تعقیب و یا حکم قابل اجراء نباشد.
- در صورتی که استرداد مورد قبول واقع نگردد، موضوع عدم استرداد با ذکر جهات آن به طرف متعاهد درخواست کننده اطلاع داده خواهد شد.

ماده ۴- نحوه تنظیم درخواست استرداد

درخواست استرداد باید مشتمل بر اطلاعات و اسناد زیر باشد:

۱- نام مرجع درخواست کننده

۲- متن مواد قانونی که طرف متعاقد درخواست کننده عمل ارتكابی را بر اساس آن، جرم شناخته و مجازات ارتكابی آن را تعیین می کند.

۳- نام، نام خانوادگی و تابعیت شخصی که استرداد او درخواست شده است و در صورت امکان نام پدر، تاریخ تولد، محل اقامت یا سکونت، مشخصات ظاهری، عکس، اثر انگشت و اطلاعات ضروری دیگر

۴- شرح جرائمی که به علت آن درخواست استرداد شده است زمان و محل ارتكاب جرائم، توصیفات قانونی و اشاره به مواد قانونی مربوطه، تا حد امکان

۵- حکم محکومیت قطعی، قرار بازداشت یا ورق جلب یا سندی که دارای همان اثر باشد و میزان مجازات تحمل شده، در صورت وجود

چنانچه طرف متعاقد درخواست شونده نیاز به اطلاعات یا توضیحات اضافی داشته باشد، در صورتی که شخص مورد استرداد، بازداشت یا تحت اقدامات تأمینی باشد، می تواند اطلاعات یا توضیحات مورد نیاز را از طرف متعاقد درخواست کننده درخواست نماید.

چنانچه طرف متعاقد درخواست کننده، اطلاعات یا توضیحات اضافی را ظرف مدت مقرر ارائه نکند، طرف متعاقد درخواست شونده شخص مورد استرداد را آزاد خواهد کرد. مع هذا این امر مانع از بازداشت مجدد شخص مزبور، در صورت وصول اطلاعات و توضیحات اضافی نخواهد بود.

ماده ۵- ترجمه اسناد

اسناد فوق الذکر به طریقی که قانون طرف متعاقد درخواست کننده مقرر می دارد تنظیم می شود و ترجمه این اسناد باید به زبان طرف متعاقدی که تقاضای استرداد از آن به عمل می آید ضمیمه باشد. ترجمه اسناد باید به تصدیق نمایندگی سیاسی یا کنسولی طرف متعاقد درخواست کننده و یا مترجم رسمی کشور مذکور و یا طرف متعاقد درخواست شونده رسیده باشد.

ماده ۶- بازداشت شخص مورد استرداد

طرف متعاقد درخواست شونده پس از وصول درخواست استرداد به استثناء موارد مذکور در ماده (۳) این موافقتنامه اقدامات لازم را طبق قوانین داخلی خود جهت دستگیری و بازداشت شخص مورد درخواست به عمل خواهد آورد.

ماده ۷- بازداشت تا موقع دریافت درخواست استرداد

۱- در موارد فوری، مقامات صلاحیتدار طرف متعاقد درخواست کننده می توانند بازداشت موقت شخص موردنظر را درخواست کنند.

در این صورت مقامات صلاحیتدار طرف متعاقد درخواست شونده در مورد بازداشت فرد مزبور طبق قوانین داخلی خود اتخاذ تصمیم خواهند کرد.

۲- در درخواست بازداشت، طرف متعاقد درخواست کننده باید به حکم یا قرار بازداشت استناد و اعلام کند که درخواست استرداد فرد مزبور را به عمل خواهد آورد و اوراق استرداد را بی درنگ در اختیار طرف متعاقد درخواست شونده قرار خواهد داد.

۳- هرگاه درخواست استرداد ظرف مدت یک ماه از تاریخ بازداشت مذکور
واصل نگردد، شخص بازداشت شده آزاد خواهد شد.

ماده ۸- تعویق استرداد

۱- طرف متعاهد درخواست شونده می تواند پس از اتخاذ تصمیم در مورد
درخواست استرداد، تسلیم شخص مورد درخواست را، برای رسیدگی به جرمی غیر از
جرمی که به موجب آن درخواست استرداد به عمل آمده است، به تعویق بیندازد.

۲- طرف متعاهد درخواست شونده می تواند به جای تعویق، شخص مورد
درخواست را موقتاً براساس شرایطی که با توافق طرفین متعاهد تعیین خواهد شد، به
طرف متعاهد دیگر تسلیم نماید.

ماده ۹- محاکمه در صورت امتناع از استرداد

اگر درخواست استرداد به موجب بند (۱) ماده (۳) پذیرفته نشود، طرف متعاهد
درخواست شونده، می تواند متهم را در محاکم خود تحت تعقیب و محاکمه قرار دهد.
در این صورت طرف متعاهد درخواست کننده دلایل و آلات ارتکاب جرم را در اختیار
طرف متعاهد درخواست شونده قرار خواهد داد.

ماده ۱۰- استرداد به درخواست همزمان چند دولت

در صورتی که استرداد یک شخص به طور همزمان توسط بیش از یک دولت،
برای جرم واحد یا جرمهای مختلف درخواست شده باشد طرف متعاهد درخواست شونده
می تواند با در نظر گرفتن اوضاع و احوال و به ویژه درجه شدت و محل ارتکاب جرایم،
تاریخ هر یک از درخواستها، تابعیت شخص مورد درخواست و امکان استرداد مجدد به
دولت دیگر درخصوص مورد اتخاذ تصمیم کند.

ماده ۱۱- پیگرد جزائی شخص مسترد شده

۱- بدون موافقت طرف متعاهد درخواست شونده شخص مسترد شده را نمی‌توان در رابطه با جرمی که قبل از تسلیم وی ارتکاب یافته، غیر از آنچه موجب استرداد وی شده است، مورد پیگرد جزائی و مجازات قرارداد، مگر با جلب رضایت طرف متعاهد مسترد کننده.

۲- اگر شخص مسترد شده در طی مدت پانزده روز بعد از پایان پیگرد جزائی، قلمرو طرف متعاهد درخواست کننده را ترک ننماید و یا بعد از ترک آن داوطلبانه به آنجا بازگردد، دیگر جلب موافقت طرف متعاهد درخواست شونده لازم نمی‌باشد. مدتی که طی آن شخص مذکور به علل خارج از کنترل وی نتواند قلمرو آن طرف متعاهد را ترک نماید، جزء این مدت محسوب نخواهد شد.

۳- چنانچه وصف مجرمانه جرم ارتكابی در خلال رسیدگی تغییر یابد، شخص مسترد شده مشمول تعقیب یا مجازات نخواهد شد مگر این که جرم جدید با توجه به عناصر متشکله آن، شرایط مذکور در ماده (۲) این موافقتنامه را داشته باشد.

۴- شخص مسترد شده را به علت جرمهایی که پیش از تسلیم وی ارتکاب یافته است، نمی‌توان بدون موافقت طرف متعاهد درخواست شونده به دولت ثالث تسلیم نمود.

ماده ۱۲- اجراء استرداد

۱- طرف متعاهد درخواست شونده تصمیم خود را در مورد درخواست استرداد، به طرف متعاهد درخواست کننده ابلاغ خواهد کرد.

۲- در صورت موافقت با استرداد طرف متعاهد درخواست شونده مکان و زمان تسلیم و مدتی که قبل از تسلیم، شخص مورد درخواست در بازداشت بوده را به طرف متعاهد درخواست کننده اطلاع خواهد داد.

۳- با رعایت بند (۴) زیر، چنانچه شخص مورد درخواست در تاریخ مقرر تحویل گرفته نشود، طرف متعاهد درخواست کننده او را پس از پانزده روز آزاد کرد، و به هر حال نباید برای مدت بیش از سی روز از تاریخ مورد توافق برای استرداد در بازداشت بماند. در این صورت طرف متعاهد درخواست شونده به تصمیم قبلی خود ملزم نبوده و می تواند درخواست استرداد او را به لحاظ ارتکاب همان جرم، مجدداً مورد بررسی قرار دهد.

۴- در صورتی که اوضاع و احوال خارج از کنترل یکی از طرفین متعاهد، مانع از تسلیم و یا تحویل گرفتن شخص مورد استرداد شود، طرف متعاهد مزبور باید موضوع را به طرف متعاهد دیگر اطلاع دهد. در این صورت طرفهای متعاهد در مورد تاریخ جدید تسلیم، توافق خواهند کرد. مفاد بند (۳) این ماده در مورد تاریخ جدید نیز اعمال خواهد شد.

ماده ۱۳- استرداد مجدد

اگر شخص مسترد شده قبل از پایان مراحل تعقیب، محاکمه یا تحمل مجازات به قلمرو طرف متعاهد دیگر برگردد او را می توان براساس درخواست طرف متعاهد درخواست کننده مجدداً مسترد نمود. در این صورت تسلیم اسنادی که در ماده (۴) این موافقتنامه ذکر شده مورد نیاز نمی باشد.

ماده ۱۴- تحویل اشیاء

۱- طرف متعاهد درخواست شونده با رعایت ماده (۲) این موافقتنامه، همه اشیاء و اموال کشف شده را که دلیل یا وسیله ارتکاب جرم بوده یا از جرم تحصیل شده، به

طرف متعاهد درخواست کننده تحویل خواهد داد. اشیاء، اموال و وسایل مزبور حتی در صورتی که به علت فوت، فرار یا علل دیگر، استرداد مجرم ممکن نباشد، باید تحویل شود.

۲- طرف متعاهدی که به اشیاء و اموال مذکور در بند (۱) این ماده برای تحقیق در پرونده جزائی دیگر نیاز داشته باشد، می تواند تحویل آنها را موقتاً به تأخیر بیندازد و یا آن را به شرط اعاده، تحویل دهد.

۳- حقوق اشخاص ثالث نسبت به اموال و اشیاء مذکور محفوظ خواهد بود و این قبیل اشیاء و اموال باید به طرف متعاهد درخواست شونده اعاده شود.

ماده ۱۵- عبور

۱- هر یک از طرفین متعاهد با رعایت قوانین و مقررات راجع به استرداد خود، عبور افرادی را که توسط دولت ثالث به طرف متعاهد دیگر مسترد می شوند اجازه خواهد داد.

۲- درخواست اجازه عبور باید منضم به اسناد مقرر در ماده (۴) این موافقتنامه ارسال گردد.

۳- مراجع صلاحیتدار طرفین متعاهد در هر مورد، نحوه عبور، مسیر و شرایط دیگر را هماهنگ می کنند.

ماده ۱۶- هزینه‌ها

هزینه‌های مربوط به استرداد در قلمرو طرف متعاهد درخواست شونده به عهده آن طرف و مخارج عبور به عهده طرف متعاهد درخواست کننده خواهد بود.

ماده ۱۷- چگونگی برقراری ارتباط

ارتباط بین طرفین معاهد در موارد استرداد توسط قوه قضائیه جمهوری اسلامی ایران از یک طرف و ستره محکمه جمهوری اسلامی افغانستان از سوی دیگر از طریق مجاری دیپلماتیک صورت خواهد گرفت.

ماده ۱۸- حل و فصل اختلافات

طرفین معاهد اختلافهای ناشی از اجراء و تفسیر این موافقتنامه را از طریق مذاکره مستقیم یا مجاری دیپلماتیک حل و فصل خواهند کرد.

ماده ۱۹- مدت اعتبار موافقتنامه

این موافقتنامه از تاریخ آخرین اطلاعیه کتبی هر یک از طرفهای معاهد به طرف معاهد دیگر مبنی بر این که اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود دربارہ لازم الاجراء شدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت پنج سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه خود به خود برای دوره‌های یکساله تمدید خواهد شد مگر این که یکی از طرفین معاهد شش ماه قبل از خاتمه دوره مربوط، عدم تمدید آن را کتباً به اطلاع طرف معاهد دیگر برساند.

انقضای یا اختتام مدت اعتبار این موافقتنامه نسبت به درخواستهای استرداد در زمان اعتبار آن تأثیری نخواهد داشت.

این موافقتنامه در یک مقدمه و نوزده ماده در تهران در روز یکشنبه مورخ ۱۳۸۵/۳/۷ هجری شمسی مطابق با ۲۰۰۶/۵/۲۸ میلادی در دو نسخه به زبانهای فارسی و انگلیسی تنظیم گردید.

شماره: ۳۴۶/۸۵۷۰۴

تاریخ: ۱۳۸۹/۱۲/۲۱

پوست:

بیت

در صورت بروز هرگونه اختلاف در تفسیر متون این موافقتنامه، متن انگلیسی ملاک قرار خواهد گرفت.

از طرف	از طرف
جمهوری اسلامی افغانستان	جمهوری اسلامی ایران
محمد سرور دانش	جمال کریمی زاد
وزیر دادگستری	وزیر دادگستری

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و نوزده ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ شانزدهم اسفندماه یکهزار و سیصد و هشتاد و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۹/۱۲/۷ از سوی مجمع تشخیص مصلحت نظام موافق با مصلحت نظام تشخیص داده شد.

علی لاریجانی